

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 119. Num possessiones, redditus Ecclesiæ, fructusque beneficiorum pro annuo censu elocari possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

relam, de Simon. cit. autem c. constitutus. Penſio ſeu cenſus annuus non tanquam pretium & æſtimatio remiſſæ juridiſtionis, ſed in illius ſive præteritæ juridiſtionis recognitionem, & conceſſæ libertatis ſignum ſit reſervatus, ut Gloſſ. in cit. c. conſtitutus, v. recompensare. Abb. ibid. n. 17. Suar. de Simon. c. 24. n. 37. Wiefn. h. t. n. 5. juxta c. recepimus. de privileg. Neque etiam praxis Curiz Romanæ, in qua vendi videntur Clericatus Cameræ & Auditorum munia, habentia annexam juridiſtionem Eccleſiaſticam nomine Papæ exercendam. Nam diſtinguendum inter juridiſtionem & emolumentum temporale, quorum prius vendi nequit ſine Simonia; ſed neque poſterius ut juridiſtionem conjunctum. Can. ſi quis objecerit. 1. q. 3. Quo non obſtante, vendi poteſt dictum emolumentum ſecundum ſe & nude ſpectatum, ſeu ut ſeparatum ab illa juridiſtione. arg. c. ſin. h. t. Non ſecus ac in beneficio fructus ſine Simonia vendi poſſunt, dum illi uſque illos percipiendi à titulo ſeu officio ſpirituale autoritate Pontificia ſeparatum, ut Abb. l. c. n. 2. Angel. V. Simonia 2. n. 2. Suar. l. c. c. 20. n. 6. Caſtrop. tr. 17. d. 3. p. 12. n. 7. quos citat & ſequitur Wiefn. num. 6. de quo poſteriore ſit

Quæſt. 119. Num Poſſeſſiones, redditus Eccleſiæ, fructusque beneficiorum pro annuo cenſu elocari poſſint?

Resp. Affirmativè. arg. c. ſin. h. t. Ubi dum agitur de locatione Eccleſiæ, nomine Eccleſiæ veniunt ſolùm fructus & obventiones, poſſeſſiones Eccleſiæ ſeu ipſa prædia illius, ex quibus dicti fructus proveniunt, ut cum Gloſſ. in cit. c. ſin. V. Præfatam Eccleſiam. hæc enim elocari poſſunt ad tempus modicum, ut patet ex c. ad audientiam. de rebus Eccleſ. alien. & quidem jure antiquo non ultra novennium, hodieum verò non ultra triennium citra licentiam Papæ. juxta Extrav. ambitioſa. de rebus Eccl. alien. ubi ea recepta. Qua tamen conſtitutione etſi Covar. l. 2. reſol. c. 16. n. 6. in ſin. Redoan. tract. de reb. Eccleſ. non alien. q. 58. n. 44. & ſeq. Et alii nonnulli probabiliter putent prohiberi tantùm ad triennium locationem rerum Eccleſiæ, quales ſunt fundi & prædia, non verò fructuum; ſed hos ultra triennium elocari poſſe, etiam ad vitam beneficiarii; contrarium tamen in puncto juris veriùs cenſet Pirh. h. t. n. 6. eò quod dicta conſtitutio generaliter loquatur prohibendo ultra triennium elocari omnes res & bona Eccleſiaſtica, fructus autem beneficiorum ſint etiam res & bona eccleſiaſtica.

Quæſt. 120. Quæ pœna conſtituta contra dictam prohibitionem concedentibus & recipientibus juridiſtionem exercendam pro pretio ſeu annuo cenſu ejusve exercitium?

Resp. Tam dans quàm recipiens juridiſtionem eccleſiaſticam, regimen Eccleſiæ, ſeu animarum pro pretio, excluduntur ab Eccleſia, in cujus contumeliam res ſeu pretium datum & acceptum. c. conſulere de Simon. Dein dans pretium pro officio, juridiſtione & regimine Eccleſiæ, à Clero remouetur, & ſic amittit officium & juridiſtionem conceſſam. Episcopos etiam eam concedens perdit poteſtatem concedendi hujusmodi officium, c. 10. h. t. item ſuſpeditur ad tempus pro qualitate delicti. c. 2. h. t. & ibid. Gloſſ. v. percellatur.

Quæſt. 121. Qualiter Papa ſine Simonia exigat & recipiat annatas?

Resp. Annatas (hoc eſt, integros fructus primi anni ex Episcopatus, Prælatutis aliſque beneficiis vacantibus, dum hi excedunt ſummam 24. aureorum) ſine Simonia juſtè & rationabiliter exigat ac recipit Papa, ut oſtendunt Fagn. in c. 1. h. t. Azor. p. 2. l. 7. c. 12. cum non exigantur & ſolvantur pro collatione ſeu proviſione Prælaturarum & beneficiorum tanquam pretium, aut merces conferenti debita, nec pro ullo jure ſpirituale aut ſpiritualeſ annexo, ſed tanquam fructus ad eum ſpectantes, quos, uti potuit, ſeparatos à beneficiis ſibi reſervavit juſto titulo, nimirum partim ſuæ ſeu Sacræ Sedis, partim in miniſtrorum ſeu officialium, quorum opera in totius Eccleſiæ gubernatione eger, ſuſtentionem, adeoque quod ſuum eſt, ſibi que competit veluti quid temporale, ab omni titulo & jure beneficii ſeparatum exigat, & confert. Confirmaturque idipſum exemplo ſummi Sacerdotis veteris legis, cui à minoribus Sacerdotibus ac Levitis ex præcepto divino, c. 18. Numeror. debebantur & ſolvebantur decimæ decimarum. Item à ſimili, dum omnibus Eccleſiis & Clericis ſuæ diœceſis Episcoporum eſt imponere, & ab iis exigere ſubſidium caritativum pro ſuis neceſſitatibus. Item ex eo, quòd ſi Papa conferens alicui beneficium fructus illius reſervare poteſt ex parte vel ex toto in alterius indigentis ſubſidium, vel penſionem beneficio imponere in gratiam alterius, cur non etiam idipſum poſſit in commodum Cameræ ſuæ, vel Miniſtrorum ſuorum neceſſariis egentium; ita ſerè Pirh. h. t. num. 9. qui etiam num. 10. bene advertit, ſignum manifeſtum eſſe; has annatas non pendit pro collatione beneficiorum, ſivè ſint ex majoribus & conſiſtorialibus, ut Episcopatus, Abbatia, ſive ex minoribus, ſed tanquam fructus primi anni Pontifici reſervatos, quòd dum eadem Prælatura ſeu beneficium intra annum bis aut ſæpius vacat, illudque ſucceſſivè duobus vel tribus confertur, annata non niſi ſemel exigantur & ſolvantur. Verùm de annatis vide me fuſius tractantem in foro beneficii p. 2. q. 601. & p. 3. q. 189. & 190.

TITULUS V.

De Magiſtris, & ne aliquid exigatur pro Licentia docendi.

Quæſt. 122. Literatorum gradus quotu- plices ſunt, & quid ſinguli importent?

Resp. Primò: Literatorum in ſcientia aliqua ſeu diſciplina, ſive facta, ſive profana teſtimonio & honore publico ornatorum tres Ordines ſeu gra-

dius ſunt, nempe Baccalaureatus, Licentia, Doctoratus ſeu Magiſterium, etſi in locis aliquibus hi gradus non omnes, vel non ita gradatim recipiantur, & cæteri ſupremo præmittantur.

2. Resp. Secundò: In loco infimo ſtant Baccalaurei, ſic magis congruè dicti à Bacca lauri ſive ejus frondibus jam baccatis & frugiferis, ut Alciat. in L.